

Predica de la Krefeld

Duminică, 06 septembrie 2015, ora 10³⁰

Fr. Frank

Cuvântul de introducere din **2 Cor. 4:13-15**: *„Însă, fiindcă avem același duh de credință, potrivit cu ceea ce este scris: «Am crezut, de aceea am vorbit!», și noi credem, și de aceea vorbim. Și știm că Cel ce a înviat pe Domnul Isus ne va învia și pe noi împreună cu Isus și ne va face să ne înfățișăm împreună cu voi. Căci toate aceste lucruri se petrec în folosul vostru, pentru ca harul mare, câpătat prin mulți, să facă să sporească mulțumirile spre slava lui Dumnezeu”.*

Înainte să ne așezăm, aș dori să mai citesc un cuvânt din 1 Ioan 5:20: *„Știm că Fiul lui Dumnezeu a venit și ne-a dat pricepere să cunoaștem pe Cel ce este adevărat. Și noi suntem în Cel ce este adevărat, adică în Isus Hristos, Fiul Lui. El este Dumnezeul adevărat și viața veșnică”.*

Cuvântul lui Dumnezeu ne vorbește și de fiecare dată noi ne regăsim în Cuvânt. Ne regăsim și în acest cuvânt pe care apostolul Ioan, prin Duhul lui Dumnezeu, ni l-a adresat: noi L-am recunoscut pe Cel adevărat, că măhrama a fost luată de peste noi și nu numai că L-am recunoscut, ci și suntem în Cel adevărat. El este Dumnezeul adevărat și un altul nu există. Lăudat și cinstit să fie Domnul nostru pentru astfel de cuvinte, pentru siguranța că Dumnezeu nu spune cuvinte goale, ci El spune ceea ce gândește și ceea ce a gândit a și spus. Noi suntem în Cel adevărat.

Am primit multe saluturi de pretutindeni. Îi mulțumim lui Dumnezeu că și Statele Unite se mișcă, Cuvântul Domnului aleargă și își atinge scopul pentru care a fost trimis. Suntem mulțumitori că Domnul ne leagă cu toți care sunt în legătură cu El. Suntem mulțumitori că noi nu trebuie să reprezentăm o direcție de credință oarecare, ci noi credem așa cum zice Scriptura și ne regăsim în ea.

Nu vom intra în prea multe detalii în legătură cu evenimentele timpului. Pe pământ se întâmplă multe lucruri. Fratele Branham a spus despre mașina care circulă singură, fără șofer, care, prin câteva butoane de comandă îi este trasat ce trebuie să facă; și acum, la noi în țară s-au eliberat autorizații chiar și pentru autocamioane, care pot circula fără șofer. Noi vedem în realitate ceea ce i-a fost descoperit și arătat în vedenie fratelui Branham în anul 1933, vedem cum aceste viziuni se împlinesc în zilele noastre.

În legătură cu slujba lui din Luca 17 este amintit: în zilele când Se va descoperi Fiul omului va fi ca în zilele Sodomei și Gomorei. Noi toți am știut că va fi așa. Dar n-am știut că va fi dată o lege care va legaliza aceste lucruri urăcioase. Ați aflat voi totul? O femeie din Statele Unite care lucrează ca funcționară la Primărie și oficiază căsătorii a refuzat să officieze o căsătorie homosexuală. Acum ea este în închisoare pentru că parlamentul țării a decis prin lege că ea trebuie să-i căsătorească dacă ea este funcționară de stat. Acum ea se află în închisoare pentru cercetări. Cine mai poate înțelege acest lucru, cine îl mai poate încadra? O spunem încă o dată. Noi nu spunem nimic împotriva faptului că aceste lucruri sunt în felul acesta, fiindcă știm că Scriptura trebuie să se împlinească. În Constituția Germaniei în primul articol este scris că: „Demnitatea oricărui om este de neatins”. Fiecare are dreptul să trăiască așa cum decide pentru el însuși. Dacă lucrurile perverse sunt prezentate ca fiind corecte și cele corecte sunt prezentate ca perverse, atunci aceasta depășește orice limită. Dar și acest lucru trebuie să fie așa pentru ca Scriptura să se împlinească.

Apoi noi vedem negocierile Vaticanului cu Israelul. Observăm ce fac vecinii Israelului și vedem cum totul se rostogolește cu mare rapiditate și merge spre încheiere. Noi putem doar să ne ridicăm capetele, rămânând totuși treji. Chiar dacă știm că izbăvirea trupurilor noastre va avea loc în scurt timp, noi să rămânem treji. Cine dorește să se căsătorească, s-o facă. Indiferent ce ați face, rămâneți treji în toate domeniile, în meserie, în viață. Orice decizie trebuie să luați, voi s-o luați și să rămâneți treji.

Am primit o invitație pentru decembrie anul următor să vorbesc la o mare conferință unde se vor aduna oameni din Vietnam, Cambodgia și din toate împrejurimile; aceasta va avea loc în decembrie

anul viitor. Dar aş dori să-i scriu acestui frate s-o organizeze în decembrie, anul acesta, şi nu în decembrie, anul viitor. Cine ştie dacă ne mai rămâne atâta timp? Da, Îi mulţumim Domnului. Aşa cum aţi aflat, pentru luna mai, anul viitor, am planificat o călătorie în Israel, chiar după prima duminică din luna mai. Să vedem, dacă Dumnezeu vrea şi noi mai suntem pe pământ, atunci să aibă loc.

În orice caz, este important ca noi să rămânem cu ambele picioare pe pământ şi în inima noastră să fim în legătură cu Dumnezeu. Indiferent unde ne aflăm, noi să fim conştienţi că în fiecare clipă ar putea fi ultima clipă. Fratele Branham a spus de atunci: „Eu nu mai văd nimic ce ar trebui să se împlinească decât revenirea Domnului Isus”. Toate lucrurile care trebuie să se întâmple în legătură cu timpul de sfârşit şi care trebuie să aibă loc înaintea revenirii Domnului noi le vedem deja împlinindu-se în faţa ochilor noştri. Acum, după cinci zeci de ani, o putem vedea mai bine pentru că profeţia biblică a timpului de sfârşit se împlineşte în faţa ochilor noştri. Poporul Israel s-a întors în patria lui şi noi vedem cât de greu este pentru ei. Dar Domnul va face şi acolo o încheiere şi un nou început cu ei, prin har.

Suntem foarte, foarte mulţumitori pentru ziua de ieri seară şi încă o dată mulţumitori că Dumnezeu a dat măhrama la o parte, că am primit o privire clară. Nu numai perdeaua din Templu s-a rupt pentru ca să fie vizibil chivotul legământului care era în locul preasfânt; pentru că pe chivotul legământului a fost adus sângele şi osânda care era scrisă în Cuvântul lui Dumnezeu, care era în chivot, a fost ruptă, judecata a fost luată de peste noi. Domnul şi Răscumpărătorul nostru, ca Mare Preot credincios, a intrat odată pentru totdeauna cu însuşi Sângele Său sfânt în locul preasfânt ceresc; acolo este Sângele noului legământ până astăzi. Gloata răscumpărată prin Sânge are intrare liberă la tronul de har. Nu mai este nicio condamnare pentru aceia care sunt în Isus Hristos. Domnul şi Răscumpărătorul nostru a luat asupra Lui judecata care trebuia să cadă peste noi, a luat asupra Lui fiecare blestem, fiecare păcat şi noi am primit răscumpărarea şi iertarea deplină. În ziua mântuirii Domnul ne-a ajutat, iar noi Îi suntem mulţumitori din inimă pentru aceasta.

A fost citit cuvântul din 2 Cor. 4, iar aici mi s-au oprit ochii asupra vers. 5. Citim 2 Cor. 4:5: „*Căci noi nu ne propovăduim pe noi*

înșine, ci pe Domnul Hristos Isus. Noi suntem robii voștri, pentru Isus". Noi nu ne propovăduim pe noi. Cine suntem noi? Fratele Branham a spus acest lucru de fiecare dată și l-a accentuat în mod deosebit atunci când oamenii au vrut să-l proslăvească și să boteze în numele lui. Ce a venit peste buzele lui atunci? „Eu sunt unul dintre voi, sunt unul care a primit har înaintea lui Dumnezeu”. „Stăpâne sfânt, noi suntem doar vase, dar umpluți cu puterea Ta” (cum spune un cântec german). Așa cum este scris în acest verset de aici, așa rămâne: „*Căci noi nu ne propovăduim pe noi înșine...*”. Ce să propovăduiesc eu despre mine? Nu! Noi nu ne propovăduim pe noi înșine, ci pe Domnul Isus Hristos, ca Domn. Și așa cum am citit din 1 Ioan 5:20: „*Și noi suntem în Cel ce este adevărat...*”. Noi am auzit Cuvântul adevărat al lui Dumnezeu. Adevărul lui Dumnezeu ne-a străpuns. Noi suntem în adevăratul Cuvânt, în adevăratul Dumnezeu, prin Isus Hristos, Domnul nostru.

Apoi 2 Cor. 4:6: „*Căci Dumnezeu, care a poruncit: «Să lumineze lumina din întuneric», ne-a luminat inimile...*”. Unde este „Aminul”? Unde este „Aminul”,? „...El este Acela care la început „a poruncit: *«Să fie lumină!»* și a fost lumină”, El este același, așa este scris aici. Să citim încă o dată întregul verset: „*Căci Dumnezeu, care a poruncit: «Să lumineze lumina din întuneric», ne-a luminat inimile, pentru ca să facem să strălucească lumina cunoștinței slavei lui Dumnezeu pe fața lui Isus Hristos»*”. Aceasta este Evanghelia, aceasta este Evanghelia deplină, mântuirea deplină pe care Dumnezeu ne-a dăruit-o, prin har.

În Fapte 4 este un verset deosebit, vers. 20. Fapte 4:20: „*Căci noi nu putem să nu vorbim despre ce am văzut și am auzit*”. Noi, care am devenit martori oculari și am auzit, noi nu putem să nu vorbim despre ceea ce am văzut și auzit. Aici este vorba despre ceea ce a făcut Domnul la prima Lui venire. Ucenicii au fost martori oculari, ei au văzut și au auzit în acele adunări ale Domnului, când El a spus ologului: „*Ridică-ți patul și umblă*”. Ei au fost martori la aceasta. Ei au fost de față când Domnul i-a curățat pe cei leproși; au fost de față când Lazăr a fost înviat; au fost prezenți când cinci mii de oameni au fost hrăniți cu cinci pâini. După aceea au putut spune: „*Noi nu putem să nu vorbim despre ce am văzut și am auzit*. Noi suntem martori ai

acestor lucruri și trebuie să dăm mai departe ceea ce am văzut și am auzit”.

Iubiți frați și surori, Dumnezeu este credincios, El este adevărat. Noi trebuie să accentuăm de fiecare dată, că în acest timp noi am primit har înaintea lui Dumnezeu. Stăm liniștiți, ne așezăm la picioarele Domnului nostru ca să auzim cuvintele pline de har ale Cuvântului Său. Apoi cugetăm asupra acestor cuvinte și le mișcăm în interiorul nostru. Nu discutăm despre ele, ci le mișcăm, mișcăm și mișcăm în inima noastră. Așa a fost și cu Maria, ea cugeta în inima ei la ceea ce i se spusese. Ceea ce spune Dumnezeu nu este dat ca să discutăm despre aceasta, ci este dat pentru ca noi s-o credem, să ni se descopere și să fim introduși în ceea ce Dumnezeu ne-a făgăduit.

Astăzi m-am gândit la cuvântul din 1 Tes. 4, care este un cuvânt pe care l-am citit de fiecare dată și îl vom citi și în continuare. Dar dacă noi putem actualiza acest cuvânt, vedem că nu a existat nicio perioadă de timp în care aceste cuvinte să fie aduse cu o astfel de siguranță ca în timpul nostru. Citim câteva versete din 1 Tes. 4:15: *„Iată ce vă spunem în adevăr prin Cuvântul lui Dumnezeu...”*. Nu o spun pentru că eu mă gândesc sau ar fi părerea mea sau poate ar fi, ci pentru că este AȘA VORBEȘTE DOMNUL. Aceasta noi o spunem pe baza unui cuvânt al Domnului. *„Noi ce vii care vom rămâne până la venirea Domnului...”*. Cine va rămâne în viață în această generație din timpul nostru? Aceasta nu s-a întâmplat acum o sută de ani sau acum două mii de ani, ci se va întâmpla în timpul nostru. *„Noi cei vii, care vom rămâne până la venirea Domnului, nu vom lua-o înaintea celor adormiți”*. După aceea este arătat în detalii cum va avea loc aceasta. Pentru că însuși Domnul, nu un mesager, nu un proroc, ci *„însuși Domnul, cu un strigăt...”*. Strigătul de trezire răsună în toate popoarele și în toate limbile pentru ca noi să ne trezim din somn. Pentru că toate fecioarele au adormit și apoi a venit strigătul de trezire. *„Iată, Mirele sosește. Treziți-vă și întâmpinați-L!”*.

Să citim încă o dată de la început 1 Tes. 4:16: *„Căci însuși Domnul, cu un strigăt, cu glasul unui arhanghel și cu trâmbița lui Dumnezeu, Se va coborî din cer, și întâi vor învia cei morți în Hristos”*. Foarte clar, foarte deslușit. La aceasta nu mai trebuie să spunem absolut nimic. Așa cum este scris aici așa se va întâmpla.

Direct după aceea, după ce morții în Hristos vor învia, este scris: „*Apoi, noi cei vii care vom fi rămas, vom fi răpiți toți împreună cu ei în nori, ca să întâmpinăm pe Domnul în văzduh; și astfel vom fi totdeauna cu Domnul. Mângâiați-vă, dar, unii pe alții cu aceste cuvinte*” (vers. 17-18).

Dragi frați și surori, peste tot sunt necazuri peste necazuri. Dar în toate necazurile noastre noi putem să ne încredem în Domnul și noi știm că sfârșitul va fi încoronat. Cine va rămâne statornic până la sfârșit va primi coroana vieții. De aceea, orice ar veni și ar pleca, ne va aduce mai aproape de Domnul. Noi suntem întăriți în credință.

Apoi în 1 Tes. 5 de la v. 1 ne este spus: „*Cât despre vremi și soroace, n-aveți trebuință să vi se scrie, fraților*”. Cu privire la vremi și soroace n-aveți nevoie de nicio învățătură din Scriptură. Vers. 2: „*Pentru că voi înșivă știți foarte bine că ziua Domnului va veni ca un hoț noaptea*”. Acum vers. 3: „*Când vor zice: «Pace și liniște!», atunci o prăpădenie neașteptată va veni peste ei...*”. Nu peste noi, ci peste ei. „*...atunci o prăpădenie neașteptată va veni peste ei, ca durerile nașterii peste femeia însărcinată; și nu va fi chip de scăpare*”. Acest cuvânt din vers. 3 este adresat aceluia care n-au recunoscut timpul și ceasul cercetării. Cuvântul din vers. 4 și 5 ni se adresează nouă: „*Dar voi, fraților, nu sunteți („nu trăiți” – lb. germ.) în întuneric, pentru ca ziua aceea să vă prindă ca un hoț. Voi toți sunteți fii ai luminii și fii ai zilei. Noi nu suntem ai nopții, nici ai întunericului*”. Noi n-avem nimic de a face cu noaptea și întunericul.

Este puternic cum Pavel a fost călăuzit ca să descrie detaliile pentru ca noi să avem o orientare divină în acest timp. Noi am înțeles despre ce este vorba când se face referire la pace; este vorba despre Israel. Frați și surori, Îi mulțumim Dumnezeuului nostru care ne-a deschis mintea pentru Scripturi și putem încadra biblic evenimentele timpului în care trăim.

Apoi noi, ca Mireasă a Mirelui ne lăsăm încadrați biblic. De aceasta aparține 1 Tes. 5:23: „*Dumnezeul păcii să vă sfințească El însuși pe deplin; și duhul vostru, sufletul vostru și trupul vostru să fie păzite întregi, fără prihană, la revenirea Domnului nostru Isus Hristos*”. Vers. 24: „*Cel ce v-a chemat este credincios și va face lucrul*

acesta". El, El o va desăvârși. El Se va îngriji ca la schimbarea trupurilor noastre să nu lipsească niciun mădular, pentru ca toți să fim desăvârșiți, așa cum omul a fost creat desăvârșit după chipul lui Dumnezeu.

Frați și surori, noi nu putem tăcea cu privire la lucrurile pe care Dumnezeu le-a făcut în timpul nostru. De fiecare dată când citim versetele corespunzătoare timpului de sfârșit, noi ne regăsim din nou și din nou în Cuvântul lui Dumnezeu.

Permiteți-mi să citesc din 1 Timotei ca să vedem unde aparținem noi, unde ne încadrează Cuvântul. Citim 1 Tim. 1 de la vers. 1, unde Pavel ne spune pentru ce l-a ales Domnul Dumnezeu. Vă rog acceptați-o și primiți-o odată pentru totdeauna: nu un Pavel s-a ales pe sine însuși pentru aceasta, ci Domnul Dumnezeu a spus: „Eu te-am ales și te trimit la neamuri ca să le deschizi ochii. Eu te trimit la ei pentru *ca să le deschizi ochii*". Aceasta o puteți citi în Fapte cap. 20, 22 și 26, unde a fost dată o trimitere. „*ca să le deschizi ochii*” (Fapte 26:18). Cum s-o facă el? Prin propovăduirea Cuvântului lui Dumnezeu. Ca să le arăți din sfânta Scriptură: „Aici este făgăduința. Aici este împlinirea. *Ca să le deschizi ochii*”. Cum a deschis Dumnezeu ochii noștri? Prin adevărata propovăduire a adevăratului Cuvânt al lui Dumnezeu, Domnul ne-a deschis ochii, fie că este vorba despre dumnezeire, despre botez, despre alegere, despre căderea în păcat, despre întregul plan de mântuire al Dumnezeului nostru. Prin vestirea adevăratului Cuvânt al lui Dumnezeu, prin descoperirea tuturor tainelor din întreaga Scriptură, fie că sunt în Vechiul sau Noul Testament. Toate tainele au fost descoperite.

De aceea fratele Branham s-a referit de fiecare dată la Ap. 10, cu toate că Ap. 10 vorbește la singular despre „taina lui Dumnezeu”. Isus Hristos este taina lui Dumnezeu descoperită. Dar el, ca ultimul mesager al lui Dumnezeu în epoca noastră de timp, epoca a șaptea, el n-a fost trimis ca să descopere doar o singură taină; aceasta este taina principală. Măhrama este dată la o parte. Dumnezeu ne-a călăuzit în locul preasfânt. Dar în același fel Domnul a descoperit toate tainele. Noi am spus-o aici că, în timpul nostru, un bărbat al lui Dumnezeu a putut sta în fața poporului și să spună: „Îngerul Domnului a stat în cameră înaintea mea și mi-a spus ce s-a întâmplat în Grădina Eden

înainte de amiază și ce s-a întâmplat după amiază”. Cu adevărat descoperirea lui Dumnezeu a lucrurilor de la început. Așa cum am spus ieri seară: pentru că amăgirea a avut loc într-un trup de carne și sânge și a avut loc o zămislire străină, din această cauză Domnul, printr-o zămislire din Duhul, a trebuit să aibă un trup în care El a putut veni, pentru ca noi să primim răscumpărarea și să repare toată dauna. Vă rog! Toate tainele au fost descoperite.

Fără acest mesager noi n-am fi avut niciun mesaj. Ce ar fi știut un frate Frank despre ceea ce a făgăduit Dumnezeu pentru acest timp? De câteva ori am spus-o aici și acum scriu despre acest lucru. Când în anul 1949 am auzit de prima dată de numele William Branham, în Hamburg, pe strada Bach, habar nu aveam cine este acest William Branham. Dar acest frate Hall Herman care s-a rugat pentru bolnavi a dat mărturie despre darul de vindecare pe care îl avea un bărbat pe nume William Branham. Apoi în anul 1951 în mișcarea pentecostală, era un frate cu numele Hans Waltfogel din New York care a relatat cum Dumnezeu a început trezirea cu un bărbat deosebit pe nume pe William Branham. În anul 1953 am primit de la Albert Goeth, de la editura „More Light”, cartea „Un bărbat trimis de Dumnezeu”, publicată de fratele Lindsay din Dallas, Texas. Apoi în mine s-a născut dorința să-l ascult și să-l văd în mod personal pe acest bărbat William Branham. Apoi a venit august 1955 când eu am văzut, am trăit, am fost martor ocular la ceea ce făcea Dumnezeu în timpul nostru. Apoi legătura pe care Dumnezeu a dăruit-o în toți acești ani. Dați-vă odată seama. Din anul 1958 mi-a fost trimisă fiecare predică pe care fratele Branham o ținea în Statele Unite și eu am crescut duhovnicește sub această slujbă pe care Dumnezeu a dat-o în timpul nostru și prin har am putut înțelege totul corect. De ce amintesc eu aceste lucruri?

În acel timp Petru a spus: „Este imposibil să putem ascunde ceea ce am văzut, ceea ce am auzit și ceea ce am trăit”. În 1 Tim. 1:1 Pavel a scris cu cuvinte clare și deslușite: „*Pavel, apostol al lui Isus Hristos, prin porunca* („prin însărcinarea” – lb. germ.) *lui Dumnezeu, Mântuitorul nostru, și a Domnului Isus Hristos, Nădejdea noastră*”. El a primit o însărcinare divină, o trimitere divină, ca să propovăduiască Cuvântul atotputernicului Dumnezeu. Dacă citim toate aceste lucruri din 1 Timotei 1:3 vedem că el vorbește celor ce erau împreună lucrători

cu el: „După cum te-am rugat, la plecarea mea în Macedonia, să rămâi în Efes, ca să poruncești unora să nu învețe pe alții altă învățătură („învățături străine” – lb. germ.)”. Așa este. Adevărul lui Dumnezeu nu permite nimic străin, ci prin slujbele pe care Dumnezeu le-a pus în Biserică, Biserica este zidită și ținută împreună. Prin orice învățătură străină vine despărțirea.

Cam de o jumătate de an fratele Pearry Green† nu mai putea vorbi, dar în ultimele conversații pe care le-am avut, el mi-a spus: „Frate Frank, noi avem din nou o despărțire în adunare. Doar puțini au mai rămas. Acum, în orașul nostru Tucson, avem nouă biserici în mesaj”. De acest lucru trebuie să vă dați odată seama. Închipuți-vă aceasta! De ce se întâmplă? Pentru că cineva are ideea că vrea să fie cineva: „Eu doresc..., eu doresc..., eu doresc...”, și atunci se întâmplă. Nu, nu, nu! „Eu vreau...” se întoarce înapoi la Lucifer care n-a mai fost mulțumit cu poziția lui înaltă, ca purtător de lumină, ci și-a spus lui însuși: „Vreau să mă ridic. Vreau să mă fac asemenea Celui Preaînalt”. Și din această ridicare, a venit căderea; el a fost aruncat jos. Toți să rămână în starea și locul în care i-a pus Dumnezeu. Nicio cale proprie, nicio voie proprie, ci numai Tu singur să stăpânești, Tu să hotărăști.

Frați și surori, acum Domnul Dumnezeu ne aduce înapoi la început. Nu multe despărțiri, multe direcții, ci înapoi la Cuvânt, înapoi la Cuvânt, înapoi la Dumnezeu! Nu: „eu vreau..., eu vreau...”, ci voia Ta să se întâmple precum în cer așa și pe pământ! Cum a fost la început? La început Biserica a fost o inimă și un suflet și Dumnezeu a binecuvântat vizibil, iar ceea ce Domnul nostru a făgăduit se împlinea. Noi tânjim după aceasta, ca și în adunările noastre oamenii nu doar să trăiască harul lui Dumnezeu și să-și dedice viața lor Domnului, ci să ne rugăm și pentru bolnavi. Mai bine ar fi să se creadă sub vestirea Cuvântului, pentru că Dumnezeu Și-a trimis Cuvântul și i-a însănătoșit.

Așadar, în clipa când credința devine vie cu adevărat și noi știm: „este vorba despre mine. Acum Cuvântul mi se adresează mie: «În rănile Lui sunt vindecate»”. Pentru ca noi s-o primim pentru noi în mod personal și s-o trăim. Și când auzim Evanghelia, trebuie să ni se adreseze personal. Fiecare trebuie să spună: „Doamne, eu sunt pierdut. Mântuiește-mă! Dăruiește-mi har! Iartă-mă! Acceptă-mă și primește-mă!” Exact așa este sub vestirea Cuvântului. Cât de des a spus fratele

Branham: „Voi care credeți acum, puneți-vă mâinile unii peste alții”! Nici măcar nu mai trebuiau să vină toți oamenii în față. Era suficient ca doar câțiva să fie în față, în rândul de rugăciune și toți ceilalți se uitau la ceea ce făcea Dumnezeu cu aceia pentru care fratele Branham se ruga. Apoi fratele Branham spunea: „Domnul este în mijlocul nostru. El este în întreaga adunare. Acum rugați-vă și credeți. Acum rugați-vă unii pentru alții sau pentru problema voastră”. Și Domnul Și-a confirmat Cuvântul Său.

Noi nu ne vom putea regăsi în Cuvântul lui Dumnezeu decât dacă adunările noastre sunt biblice, sunt cu adevărat biblice în toate privințele. Nu știu dacă am spus-o ieri sau, nu știu, poate am spus-o azi, dar peste tot unde Se afla Domnul nostru s-a întâmplat ceva: păcătoșii și-au primit iertarea, bolnavii au fost vindecați. Prezența lui Dumnezeu trebuie să fie descoperită și va fi descoperită. Noi credem așa cum zice Scriptura. Fiecare făgăduință a lui Dumnezeu este «Da» și «Amin».

Frați și surori, atât de sigur cum Domnul ne vorbește prin Cuvântul Său care ne este descoperit, tot atât de sigur măhrama este dată la o parte de peste noi. Așa cum am citit: „El *care a* poruncit: *«Să lumineze lumina din întuneric, El este Acela care ne-a luminat inimile, de lumina cunoștinței slavei lui Dumnezeu»*. Noi spunem „Amin”. S-a întâmplat cu tine, cu mine. S-a întâmplat și noi știm foarte exact, când Domnul Dumnezeu a poruncit: *«Să fie lumină!» A fost lumină*”. Nimeni nu mai trebuia să aștepte. S-a întâmplat. Fiecare Cuvânt pe care Domnul l-a exprimat se întâmpla, se împlinea. Exact așa este și astăzi. Ceea ce Dumnezeu are să ne spună astăzi, trebuie să se întâmple cu noi astăzi. Astăzi lumina trebuie să răsară, să lumineze. Astăzi noi credem din toată inima că am auzit Cuvântul adevărat. Nicio răstălmăcire. Noi suntem în Cel adevărat. El este Dumnezeul adevărat, iar noi suntem adevărații fii și fiice ale lui Dumnezeu, înzestrați cu adevărul lui Dumnezeu. Din Dumnezeu se poate naște doar Dumnezeu, și cine este născut din Dumnezeu este o creatură nouă, o faptură nouă în Isus Hristos, Domnul nostru. Acceptați-o și primiți-o prin credință și mulțumiți-I lui Dumnezeu pentru aceasta.

Apoi cuvântul pe care l-am citit din 1 Tim. 1:3, unde este scris ca Timotei să poruncească acelor care prezintă învățături străine să n-

o mai facă. Ce ne rămâne de făcut? Aproape cu bucurie pot spune că, până astăzi, chiar dacă mă uit la ultimii cincizeci de ani în urmă, și dacă mă gândesc că am ținut trei predici pe săptămână, atunci poate ajungem la 7800 de predici pe care le-am ținut în decursul anilor, aceasta fără să luăm în calcul predicile de la televiziuni; niciodată, în nicio predică n-am vorbit ceva negativ despre un frate. În nicio singură predică n-am spus ceva negativ la adresa nimănui, nu, n-am făcut-o. Eu doar am predicat Cuvântul lui Dumnezeu. Eu am o mare durere pe care o simt tot timpul până în ziua de azi, când sunt aduse învățături străine și oamenii sunt duși în rătăcire. Eu port durerea cu mine, dar aici este marea diferență; eu pot lua în brațe pe fiecare frate, nu pentru ceea ce se crede și se învață, dar dragostea lui Dumnezeu care a fost turnată în inima noastră prin Duhul Sfânt, Îl respectă pe Dumnezeu și nu trebuie să ne dăm nicio sentință. Însărcinarea noastră este să propovăduim adevăratul Cuvânt al lui Dumnezeu și toți aceia care sunt din Dumnezeu vor auzi cuvintele lui Dumnezeu, vor avea un acord interior față de Cuvânt.

Apoi în 2 Tes. 2 avem îndrumarea care se potrivește cu ceea ce am citit din 1 Tim. 1:3: „*să poruncești unora să nu învețe pe alții altă învățătură* („învățături străine” – lb. germ.)”.

Frați și surori, vă rog să ascultați cu mare atenție ceea ce a fost spus aici ca ceva hotărâtor de la Dumnezeu, cu referire la aceia care n-au dat crezare adevărului. În 2 Tes. 2 avem descrierea bărbatului care s-a înălțat mai presus de tot ce se numește «Dumnezeu», sau de ce este vrednic de închinare. Noi cunoaștem acest verset biblic. Dar citim partea a doua din 2 Tes. 2:10: „*...pentru că n-au primit dragostea adevărului ca să fie mântuiți* („nu și-au însușit dragostea adevărului ca să fie mântuiți” – lb. germ.)”. Vers. 11: „*Din această pricină, Dumnezeu le trimite o lucrare de rătăcire puternică, ca să creadă o minciună*”. Este unul dintre cele mai dificile versete biblice. Pentru că nu și-au însușit dragostea de Dumnezeu și dragostea față de Cuvântul Său, ei n-au primit-o pentru ei înșiși.

Ceea îmi aparține mie aceasta îmi aparține mie, dar trebuie s-o primesc. Este un cadou din partea lui Dumnezeu. Frați și surori, vedeți cât de important este ceea ce este scris aici: „Pentru că că nu și-au însușit dragostea față de adevăr, nu și-au luat-o ca proprietate”? Vedeți

ce este important? Dragostea lui Dumnezeu care a fost turnată în inima noastră, prin Duhul Sfânt, ne leagă cu Dumnezeu și cu sfântul Său Cuvânt. Noi să ne lăsăm legați cu Dumnezeu, să primim Cuvântul adevărului cu dragoste și să ne însușim dragostea pentru Adevăr, astfel ca să nu mai poată fi luat de la noi, ci noi să devenim o parte a Cuvântului lui Dumnezeu. Așa cum a spus deseori fratele Branham: „Mirele a fost Cuvântul descoperit în trup. Mireasa este Cuvântul descoperit în trup”. Toate făgăduințele lui Dumnezeu pe care El le-a dat Bisericii Mireasă se împlinesc acum. Noi am primit și ne-am însușit această dragoste de adevăr ca o proprietate a noastră și Îi suntem mulțumitori lui Dumnezeu din toată inima. Nu este o teorie, ci este o realitate divină. Așa cum am citit mai înainte: „*Noi suntem în Cel adevărat. El este Dumnezeul adevărat și viața veșnică*”. Acest lucru noi îl putem accentua: El care, la început, a adus lumina la existență și a despărțit lumina de întuneric, El este Acela, El însuși este Acela care a lăsat să lumineze lumina în inimile noastre. Măhrama este dată la o parte. Pentru noi nu mai există perdeaua. Calea este liberă. Aceasta este o realitate divină care s-a împlinit cu noi, prin har. Ceilalți care n-au această dragoste de adevăr, care nu și-au însușit-o, pentru ei este scris versetul 11: „*Din această pricină, pentru că n-au primit dragostea adevărului (,pentru că nu și-au însușit dragostea față de adevăr” – lb. germ.)... ”*

Frați și surori, este un cadou absolut al lui Dumnezeu pentru toți cei răscumpărați. Să nu credem răstălmăciri și să rătăcim! Ci să-L credem pe Dumnezeu, să primim Cuvântul Său și să fim străpunși de adevăr. „*Sfințește-i prin adevărul Tău: Cuvântul Tău este adevărul*” (Ioan 17:17). O putem noi accepta și primi? Este o realitate divină cu noi toți? Este Cuvântul Domnului cu adevărat lumina picioarelor noastre și o lumină pe căile noastre? Cât de des s-a referit fratele Branham la Cuvântul din Zaharia 14:7: „*spre seară se va arăta lumina*”! Noi putem confirma: s-a făcut lumină, s-a făcut lumină. Fiecare Cuvânt ne-a fost luminat, chiar și Apoc. 10 în totalitate, nu este nicio problemă.

Iubiți frați și surori, și aceasta trebuie s-o spunem tuturor de pe întregul pământ. Toți aceia care așteaptă să vină ceva cu „șapte tunete” sau alte așteptări nebiblice să știe că nu va veni nimic și nu va pleca

nimic. Dar aici este taina, și sunt mulțumitor lui Dumnezeu pentru aceasta. Doar câteva zile înainte am fost împreună cu fratele Branham. Vă rog să suportați dacă repet unele lucruri de două, trei ori, dar vă rog să înțelegeți ce înseamnă pentru mine să-l fi cunoscut personal pe bărbatul trimis de Dumnezeu. În decembrie 1962 el m-a atenționat și mi-a spus că Dumnezeu i-a arătat o viziune: „când strada, foarte îngustă, pe care el locuia urma să fie lărgită atunci avea să se împlinească timpul ca el să se mute în Tucson, Arizona”. El a repetat aceasta de optsprezece ori. Mie personal mi-a spus-o în decembrie 1962, în mod deosebit când el a spus că gardul grădinii lui va fi pus pe gazon. Fratele Frank a văzut gardul pus pe gazon și buldozerele circulând în sus și-n jos și lărgind strada. Fratele Branham mi-a spus: „Nu pot merge în Los Angeles. Trebuie să îmi împachetez lucrurile fiindcă la începutul lui ianuarie trebuie să ne mutăm în Tucson. Vrei, te rog, să te duci în Los Angeles ca să predici în locul meu?”. Frați și surori, poate pentru voi nu are nicio însemnătate sau poate prea puțină, dar eu am fost un martor ocular. Așa cum a spus Petru: „Noi nu putem să nu spunem ceea ce am văzut și am trăit pe calea pe care Domnul l-a călăuzit pe prorocul Său”. Apoi legătura directă cu mesajul pe care Dumnezeu ni l-a dăruit nouă, prin har.

Să facem un cuprins al lucrurilor pe care le face Domnul Dumnezeu în acest timp. Înainte să uit, permiteți-mi să amintesc. S-a întâmplat la sfârșitul lui februarie când fratele Branham se afla în munți și șapte detunături puternice au răsunat, cutremurând întreaga regiune. De cincizeci și cinci de ori a vorbit fratele Branham despre această trăire a lui, că aceste șapte tunete au fost atât de puternice și că în ele este conținută credința de răpire. În legătură cu deschiderea pecetilor trebuie să fie înțeles, el a bătut în amvon de șase ori. El a vrut să bată în amvon de șapte ori, dar a bătut doar de șase ori și a spus: „Cele șapte tunete au fost atât de puternice”. Apoi arătarea celor șapte îngeri și apoi vocea care i s-a adresat direct: „Întoarce-te la Jeffersonville pentru că a sosit vremea deschiderii celor șapte peceti”. Fratele Branham relatează această trăire puternică pe care a avut-o și chiar spune că el a fost luat în acel nor și a văzut pe cei șapte îngeri așezați în formă de piramidă.

Dragi frați și surori, în timpul nostru au avut loc lucruri supranaturale și noi am avut posibilitatea ca prin har să le auzim și să le trăim. Apoi, dacă în Ap. 10 este scris că „Domnul va coborî ca Înger al legământului și atunci când El va pune un picior pe uscat și celălalt pe mare cele șapte tunete vor face să se audă glasurile lor”, atunci noi respectăm aceasta cu un „Amin” și spunem „Așa cum a fost prezis așa se va întâmpla”. Cine merge la Apoc. cap. 4 și 5 acela va vedea din Scripturi pe Domnul Dumnezeu stând pe tron, înconjurat de curcubeu. Dar când El va coborî ca Înger al legământului, va pune un picior pe uscat și celălalt pe mare și va răcni ca un leu, atunci cele șapte tunete din Apoc. 10 vor face să se audă glasurile lor. Nici nu trebuiau să fie scrise, pentru ca eu să nu predic despre ele. Dacă ele ar fi scrise atunci eu ar trebui să predic despre ele. Dar cele șapte tunete n-au fost scrise, așa că nici nu trebuie să spun nimic despre ele. N-a făcut-o Dumnezeu ușor de înțeles pentru noi? Să respectăm Cuvântul Lui pe deplin. Noi nu suntem nemulțumiți de aceasta, ci Îi mulțumim Domnului că El a călăuzit și a rânduit toate lucrurile atât de minunat și că noi, de asemenea, ne lăsăm încadrați conform planului și vocii Lui.

Am putea spune multe lucruri. Domnul nostru este credincios. El care Și-a început lucrarea Lui, El Și-o va desăvârși în timpul nostru. Așa cum am spus înainte, niciodată mai înainte 1 Tes. 4 n-a putut fi propovăduit cu o greutate atât de mare ca în timpul nostru. De asemenea că Domnul Dumnezeu, înaintea revenirii lui Isus Hristos, înaintea zilei celei mari, înainte ca soarele să-și piardă strălucirea, luna să se prefacă în sânge și stele din cer să cadă, Dumnezeu a trimis pe robul și prorocul Său, așa cum am accentuat și amintit și ieri, pentru ca inimile noastre să fie întoarse înapoi la început. Eu mi-aș dori ca să numărăm odată cât de des a spus fratele Branham: „Mesajul ceasului este înapoi la Cuvânt! Înapoi la început! Înapoi la fundament! Înapoi la învățătura apostolilor și prorocilor!”. Așadar nu o învățătură nouă, nu o direcție de credință nouă, ci înapoi la Dumnezeu, înapoi la Cuvânt!

Vă rog luați la inimă toate versetele biblice pe care le-am cercetat astăzi și gândiți-vă la Luca 24. În acel timp când Domnul a citit Scriptura a putut spune că totul s-a împlinit. El le-a deschis mintea ucenicilor, ca să înțeleagă Scripturile. Apoi ei n-au trebuit să explice sau să răstălmăcească, ci au văzut totul în împlinire. Același

lucru se întâmplă și în timpul nostru. Nu există niciun punct care ar trebui să fie clarificat. Domnul a dăruit har și ne-a deschis înțelegerea pentru scripturi. Noi credem ceea ce ne-a făgăduit Dumnezeu.

Dacă ne uităm la ultimii cincizeci de ani, cine s-ar fi gândit că va trece atâta timp. Dar acesta este harul lui Dumnezeu și îndelunga Sa răbdare. El nu dorește ca unii să fie pierduți, ci El dorește ca ultimii să fie chemați pentru ca numărul să fie deplin. În odaia de nuntă a Mielului, când ne vom așeza la masă cu Avraam, Isaac și Iacov și cu toți cei desăvârșiți din Vechiul și Noul Testament, atunci niciun scaun nu va fi gol și toți vor avea loc la marea Cină a Domnului. Noi suntem invitați și vom fi prezenți când Domnul îi va chema pe ai Săi. Noi suntem prezenți acum când El ne cheamă, acum auzim glasul Lui și toți aceia care acum ascultă de glasul Lui atunci vor recunoaște și vor auzi glasul Lui, când însuși Domnul, cu un strigăt, cu glasul unui arhanghel și cu trâmbița lui Dumnezeu, Se va coborî din cer ca să-i ia în slavă pe cei răscumpărați, pentru ca noi să fim la Domnul pentru totdeauna. Așadar mângâiați-vă unii pe alții cu aceste cuvinte.

În toate suferințele, în toate necazurile pe care trebuie să le suportăm pe pământ, cu toate negările și batjocura, noi ne mângâiem unii pe alții cu aceste cuvinte: Domnul nostru a dat făgăduința că El Se va reîntoarce. El ne-a dăruit harul să credem aceste făgăduințe. Și ceea ce trebuia să se întâmple înainte s-o primim și s-o acceptăm. Dumnezeu a binecuvântat în anii care au trecut peste rugăciunile și înțelegerea noastră. De fapt, chemarea afară, separarea și pregătirea au loc în timpul nostru pe întregul pământ.

Fie ca Domnul Dumnezeu să binecuvânteze gloata Lui răscumpărată prin Sânge, din toate popoarele, din toate limbile de pe întregul pământ, El să dăruiască har ca toți să credem cum zice Scriptura. El să ne dăruiască dragostea față de Adevăr. Nu dați niciodată ascultare batjocurii, răstălmăcirilor și învățăturilor străine! Ci din inimă să credeți cum zice Scriptura și ce zice Scriptura. Fie ca Dumnezeu să toarne această dragoste divină în fiecare inimă, să ne lege cu El și cu Cuvântul Său. Să spunem sincer: „Credinciosule Domn, desăvârșește-Ți lucrarea Ta de răscumpărare așa cum Ți-ai desăvârșit lucrarea de creație și permite-ne ca să avem parte de revenirea Ta și să fim luați în slavă”. Câte lucruri am mai putea spune!

Fie ca toate aceste cuvinte ale lui Dumnezeu pe care le-am cercetat astăzi să rămână în interiorul nostru într-o inimă mulțumitoare. Fie ca dragostea divină față de Dumnezeu și de Cuvântul Său și unii față de alții să ne inunde pe toți. Pentru că totul va înceta, dar dragostea lui Dumnezeu va rămâne. Și cine rămâne în dragoste, acela rămâne în Dumnezeu. Lui, credinciosului Domn, Îi aducem lauda, cinstea și închinarea.

O spunem încă o dată: noi n-am urmat unor basme meșteșugit alcătuite, ci am urmat Cuvântul profetic care nu permite nicio răstălmăcire după placul cuiva, ci acest Cuvânt profetic trebuie văzut în împlinirea Lui. Dumnezeu ne-a dăruit acest har, acest respect și știm că niciun Cuvânt profetic și nimic din Biblie nu permite o răstălmăcire proprie. Ci însuși Domnul veghează asupra Cuvântului Său și împlinește ceea ce El a făgăduit. Nouă ne mai rămâne de făcut un singur lucru: să-I mulțumim Domnului Dumnezeului nostru din toată inima și din tot sufletul și să ne rugăm unii pentru alții ca nimeni să nu rămână în urma harului lui Dumnezeu, ca niciunul din noi să nu se pomenească venit prea târziu. Ci noi toți să credem din inimă și să primim siguranța de la Dumnezeu că vom fi prezenți când Domnul îi va chema pe ai Săi. Prin harul Mântuitorului eu voi fi acolo. Noi vom vedea ceea ce am crezut. Lui, singurului Dumnezeu Îi dăm cinste, în vecii vecilor, în Numele sfânt al lui Isus. Aleluia! Amin.

Ne plecăm capetele, rămânem în rugăciune și în credință înaintea Domnului. Cuvântul lui Dumnezeu este viu și lucrător. Chiar dacă n-a fost propovăduit cu mare forță; trebuie să fim atenți și la traducători. Dar Cuvântul își atinge scopul pentru care a fost trimis în toți aceia care îl cred. Ieri seară am lăsat să răsunе chemarea: toți aceia care vor să-și dedice viețile lor Domnului să vină în față și să folosească această ocazie. Astăzi vreau să vă întreb dacă în mijlocul nostru sunt oameni care nu sunt încă botezați biblic. Dacă sunt astfel de persoane, atunci botezul poate avea loc. Este cineva care nu este încă botezat biblic și dorește să se lase botezat? Noi avem un așa mare privilegiu pe care l-am primit de la Dumnezeu că putem simplu să ieșim din casa lui Dumnezeu și să facem botezul în bazinul de afară.

Dumnezeu S-a îngrijit de tot. El S-a îngrijit pentru traducerea în toate limbile, S-a îngrijit pentru transmisie ca să poată avea loc, Se

îngrijește pentru oamenii din 172 de țări care ne pot asculta acum, ne pot vedea și au parte de ceea ce face Dumnezeu acum. Așa cum am amintit și ieri, transmisiile nu au loc doar în jurul Golfului Persic, ci și pe întregul pământ; au fost 23, apoi 56 și acum sunt peste 70 de stații de televiziune care transmit pentru ca ultimul mesaj, ultima chemare, prin har să răsună pe întregul pământ. Și toate celelalte transmisii pe care le avem, fie în Australia, Noua Zeelandă, Statele Unite, Canada, Rusia, România, peste tot sunt aceste transmisii.

Dragi frați și surori, cu adevărat trăim într-un timp deosebit, în cea mai importantă epocă de timp din istoria planului de mântuire. Nimeni să **nu** stea prea mult pe gânduri, ci în clipa când Cuvântul lui Dumnezeu ni se adresează, noi să-l legăm cu credința pentru ca să ne fie descoperit. Cine nu crede Cuvântul care este vestit acela nu îl poate primi ca să-i poată fi descoperit. Dumnezeu poate lucra numai în legătură cu credința și cu aceia și în aceia care și-au însușit dragostea pentru Adevăr, recunosc Adevărul, iar Adevărul ne eliberează de orice rătăcire. Suntem mulțumitori din inimă că Dumnezeu Se îngrijește și de aceasta, că în toți acești ani, ultimul mesaj, ultima chemare cu tot ce aparține de aceasta, a fost propovăduit. Dumnezeu este credincios. Și se și împlinește ceea ce a spus Domnul: că această Evanghelie a Împărăției lui Dumnezeu cu tot ceea ce aparține de Împărăția lui Dumnezeu va fi propovăduită tuturor popoarelor ca mărturie. Aceasta este foarte important.

Chiar acum îmi vine în inimă un lucru. Frați și surori, nu dorim s-o accentuăm de fiecare dată din nou, dar cine citește Matei 24 în duh de rugăciune acela va observa că Domnul nostru a vorbit de ultima generație, de războaie, de foamete, de smochinul care va înfrunzi și despre faptul că vor apărea proroci și hristoși falși. Totul a fost spus. Cine mai ia pe lângă aceasta și Luca 21 acela va observa că este vorba de spaima popoarelor care vor mugi ca valurile mării (Isaia 17:12). Nu mai există nicio soluție pentru toate problemele actuale. Cu adevărat este un timp în care noi simțim că acum este vremea. Dar Matei 24 mai include și făgăduința prețioasă că hrana va fi împărțită la timpul potrivit.

Frați și surori, înainte să citiți mai departe, însemnați-vă aceasta în Biblia voastră: subliniați primul cuvânt din Matei 25. Știți ce este

scris după ce Domnul nostru a vorbit despre toate aceste lucruri, până la împărțirea hranei la timpul potrivit? Este scris: „*Atunci...*”. Nu înainte și nici după aceea, ci „*Atunci...*”. *Atunci* când toate aceste lucruri se întâmplă, atunci Împărăția cerurilor se va asemăna cu zece fecioare. Aceasta nu s-a întâmplat niciodată înainte. Acest *Atunci* se împlinește astăzi în fața ochilor noștri. Lăudat și cinstit să fie Domnul Dumnezeu nostru. *Atunci, atunci* când toate aceste lucruri se întâmplă și noi le vedem. Așa vorbește Domnul nostru: „Când voi vedeți că toate aceste lucruri se întâmplă, ridicați-vă capetele pentru că voi știți că izbăvirea voastră se apropie.

Fraților, astăzi mișcați Cuvântul în interiorul vostru și să-I mulțumim lui Dumnezeu pentru ultimul mesaj, pentru robul și prorocul Său. Ce aș fi știut eu din toate acestea dacă Domnul Dumnezeu nu S-ar fi îngrijit de aceasta? Ce ați fi știut voi dacă Domnul Dumnezeu nu S-ar fi îngrijit ca ceea ce El i-a descoperit mesagerului să fie purtat ca mesaj pe întregul pământ? Dumnezeu a cunoscut sfârșitul înaintea începutului, El a reglat și a legat totul în armonie și noi putem trăi toate aceste lucruri prin har. O puteți vedea? O puteți crede?

Mai avem pe cineva care dorește să-și dedice viața lui Domnului? Mai avem pe cineva care dorește din toată inima să înțeleagă totul corect, să fie introdus în Cuvânt? Ca să nu mai fim învățați de oameni, ci cu toții să fim învățați de Dumnezeu. Avem frați și surori, care poate sunt noi în mijlocul nostru și n-au primit înțelegerea ca să vadă totul în armonie, să creadă și să primească totul? Dragi frați și surori, suntem aici ca să ne rugăm unii pentru alții până când noi, cu toții, vom ajunge la unitatea credinței, cunoștinței și descoperirii lui Isus Hristos, până vom deveni o inimă și un suflet și Domnul Dumnezeu Își va putea confirma Cuvântul Său. Noi toți spunem „Amin”, avem un acord interior față de Cuvântul lui Dumnezeu!

Acum doar întrebarea: Ați crezut voi toți din inimă? Dacă adevărul lui Dumnezeu este în noi, atunci venirea noastră în acest loc s-a meritat. Fie ca toți care ne-au ascultat de pe întregul pământ să fie binecuvântați. Domnul Dumnezeu să fie cu voi toți. Voi ați venit din toate țările învecinate, din întreaga Europă. Dumnezeu să binecuvânteze și grupul de frați din Norvegia care m-a invitat.

Dumnezeu să vă binecuvânteze pretutindeni unde sunteți. El să-i cheme afară pe ultimii. Acum ne vom ruga încă o dată, apoi vom ruga corul să cânte încă o cântare, și după aceea cu toții vom pleca în pace la corturile noastre. Eu am impresia că Dumnezeu a vorbit astăzi cu noi. Am marea impresie că noi L-am înțeles pe Cuvânt și că Cuvântul lui Dumnezeu își atinge scopul pentru care a fost trimis. Amin.

Dumnezeule mare, Îți mulțumim din toată inima pentru scumpul și sfântul Tău Cuvânt. Îți mulțumim pentru toți frații și toate surorile de pe întregul pământ care rămân în harul Tău, în Cuvântul Tău, în dragostea Ta. Iubite Domn, binecuvântează gloata Ta răscumpărată prin Sânge, binecuvântează Mireasa Mielului, să-i binecuvântezi pe toți aceia care au ascultat Cuvântul Tău. Fie ca toți să fie întăriți în credință și ei să se întoarcă spre casele lor prin credință.

Fiecare îndoială față de Cuvântul Tău să fie dată deoparte și pe Tine, o, Doamne, să Te credem pe deplin și că Tu nouă ne-ai descoperit Cuvântul și ne vorbești așa cum vorbește un prieten cu prietenii lui. Iubite Domn, Îți mulțumesc că ai adevărit ceea ce Tu ai făgăduit. „Vine timpul când nu voi mai vorbi cu voi în pilde, ci vă voi vorbi deslușit”. A sosit timpul când nu mai este o vorbire în pilde, ci Tu ne vorbești prin Cuvântul Tău pe care Tu ni l-ai descoperit. Iar noi putem spune că Te-am înțeles. Lăudat și cinstit să fie Numele Tău sfânt.

Iubit Domn, Te rog ca în această zi în care sfântul Tău Cuvânt a fost adus în slăbiciune să fie descoperit în toată puterea în toți aceia care îl cred. Eu sunt convins înaintea Ta, că toți care sunt adunați aici și toți aceia care ne ascultă cred Cuvântul Tău și li se descoperă, au parte de ceea ce Tu faci acum și vor avea parte de revenirea Ta atunci când Tu vei reveni ca Mire ca să-Ți iei Mireasa. Ție, atotputernicului Dumnezeu, Dumnezeul lui Avaam, a lui Isaac și al lui Iacov, Ție, Dumnezeul lui Israel, Tatăl nostru din ceruri, Îți aducem laudă și cinste în Numele sfânt al lui Isus Hristos, Domnul nostru. Amin. Amin.

Fie ca Dumnezeu să binecuvânteze pretutindeni în toate țările, în toate limbile și în toate națiunile. Toți să fie pregătiți. Acest sfârșit de săptămână a însemnat foarte mult pentru mine și nădăjduiesc că pentru noi toți. Veniți cu toții din nou și Domnul ne va binecuvânta. Amin.